

DOMOVINA

Izhaja dvakrat na teden, in sicer vsak torek in petek. — Depiel naj se izvolijo pošiljati uredništvu, in sicer frankirano. — Retropiel se ne vračajo. — Za inserate se plačuje 1 kruno temeljne pristojbine ter od vsake petit-vrste po 20 v za vsakokrat; za večje inserate in za mnogokratno inseriranje primeren popust. — Naročnina za celo leto 8 krun, za pol leta 4 krun, za četrto leta 2 krun; ista naj se pošilja: Upravištvu „Domovine“ v Celju.

Hurá Vojnik!

Še ga ne bo konec, našega ljubega Vojnika. Vojniško nemško sleparstvo bomo izkoristili do vseh najskrajnejših posledic. Vojniško vprašanje je načelno vprašanje in na tem ljubem nemčurškem Vojniku se mora pokazati, ali velja v naši državi brezvestno tolmačenje mrtve črke postave, ali velja pri nas poštenje in pravica! Pri zadnji občinski volitvi smo domačini Slovenci sicer ostali v manjšini in so dobili vlado v roke spet sami nemški priseljenci, toda mi vsled nemške zmage nismo potrti, mi smo z zadnjimi volitvami v vojniško nemčurško trdnjavo z našim močnim nastopom vstrelili usodepolno luknjo in zato kličemo iz globočine srca: hurá Vojnik!

Rim je bil nekdanje slavno mesto, rimsko cesarstvo je bilo svetovno cesarstvo. Vse to pa samo do tedaj, dokler je v Rimu vladala državljanska krepka. Ko se je pa v Rimu začela širiti pokvarjenost in gnjiloba, prišli so zmagovalci, ki so z labkoto premagali Rim. Ne bojte se, vojniške nemčurske reve, da bi vas primerjali z značajnimi poštenimi Rimljani, to bi bila prevelika čast za vas. Rimu je podobni le v svoji gnjilobi in v svojem sleparstvu. Rim se je pa nagibal k poginu, ko se je v njem začela gnjiloba. Zato naša srca zmagovalno utripajo, ker so zadnje občinske volitve pokazale, da je vojniško nemčurstvo že tako trblo in gnjilo, da bode kmalu samo razpadlo. Zategadel mi vojniških nemčurjev ne zavidamo za njih zmago, kajti vi vojniški slovenski posestniki, vi že veste, na kak način se je dosegla zadnja nemčurska zmaga v Vojniku. Nemčurstvo je gnjilo, Slovenec gre na dan, zategadel ob priliki navidezne nemške zmage kličemo: hurá slovenski Vojnik!

Nikdar ne pozabimo lepih, krasnih dnevo, katere smo doživeli ob času letošnjih volitev v Vojniku. Že so bili Slovenci sklenili, sploh se ne udeležiti volitev zaradi tega — vi veste — kar se je zgodilo s pomočjo pruskih grošev v sramoto avstrijske države. Šele 48 ur pred volitvijo dobili smo v Celje obvestilo, da vojniški Slovenci ne bodo molčali, in še tisto uro smo jadrali v Vojnik in z ramo ob rami pripravljali noč in dan močato borbo slovenskih posestnikov zoper nemčurske priseljence. Na dan volitve smo pa strmeli in srce nam je utripalo, ko smo videli celo vojsko naših slovenskih kmetov, ki so stali kakor zid neustrašeno in mirno na volišču, da si olajšajo srce in da store svojo državljansko dolžnost, četudi so videli, da ne morejo zmagati. Nasproti pravim posestnikom, ki so od mladih let pretrpeli vse veselje in vse bolečine na rojstni zemlji svojih očetov, nastopili so pa tihotapci. Prišli so iz Maribora, Celja, Vitanja in daljnih nemčurskih gnezdi volilci, ki so čutili potrebo, slovenske kmete oropati pravice, da vladajo slovenskemu Vojniku. Slovenski kmetje so stali kot zvesti vojščaki na volišču, stiskali so krčevito pesti in gledali, kako so se predzrili oropati jih njihovih pravic tujci, ki so se vtihotapili v volilni imenik, navidezno zakonitim potom, v resnici pa —! Nasproti posestnikom, ki z žuljavimi rokami plačujejo po 100 krun davka na leto nastopili so dr. Jabornegg iz Celja, dr. Mravlag iz Maribora, dr. Lautner iz Vitanja,

Mulley, Findenik, Wisiak, Rakusch itd. ki imajo vsled znanih mabinacij res vpisano eden ali dva vinarja davka in niti ne vedo za zemljišče, katero je prepisano na njih ime! Zoper slovensko ljudstvo, zoper naše svete pravice so se predzrili nastopiti na tak način! Prava to lažba je bila za slovenske vojniške posestnike, da so se v tem boju zvesto postavili na njihovo stran izvenvojniški Slovenci, ki so pa resnični posestniki v Vojniku in ne „viničarji“ kakor gori imenovani nemški volilci z 1 ali 2 vinarjema. Častno bodi omenjeno, da je prišel za Slovence volit vojniški posestnik dr. Mayer celo iz daljnega Šoštanja, dr. Sernec, dr. Dečko, Peter Majdič, Golobranc iz Celja! Ta nastop Slovencev je vzbudil v vseh vojniških domačih volilcih vzvišena čustva in zato vkljub nemški umetni zmagi niso bili poparjeni ampak se razšli z veselo zavestjo, da so storili svojo dolžnost in da je zmaga le — črka, in ne duh postave v prid nemških priseljenec!

Zdaj se pa vpraša, ali bode obveljalo, da se državljanske pravice na tako nečuden način kršijo, ali ne bode obveljalo. Mi bomo storili v tem oziru svojo dolžnost v boju za pravico in če bi stal ta boj karkoli. Če bi bili taki neznačajneži in sleparji kakor so nemčurji, lahko bi jih premagali v vseh nemčurskih občinah na tak način, kakor so oni zmagali v Vojniku. Zakaj bi pa mi ne razdelili kakor naši nasprotniki kake slovenske njive na tisoč kosov in teh tisoč dali prepisati na tisoč sleparjev, ki bi za nas volili! Z ozirom na to, kar se je z nemške strani v Vojniku zgodilo, postopali bi samo dosledno, in kaj bi nam bilo ležeče na tem, če bi na tak način osmešili avstrijsko vladu, ki nemčurjem daje potuho! Toda toliko sleparjev bi se med poštenim slovenskim ljudstvom ne našlo! Zato pa ostanemo mi pri pravici in poštenju. Če s pomočjo pravice ne zmagamo, potem zmago sploh ne potrebujemo. Kar so pa Nemci v Vojniku storili, to nas ne sme potreti, to bode še za vojniške in celjske Nemce postala njih „bridka martra“. Zdaj jih imamo, zdaj so v kletki. Ves svet ve, kaj naj o njih misli. To se ne bode pozabilo, to jih bode še dolgo peklo. Zmagali so, a ta zmaga bode njih poraz! Slovenci ne dajte se ostrašiti! Nemec še nikdar ni bil naš prijatelj. Zato se postavimo na lastne noge. Držimo se pravice, čeravno je dandanes na Štajarskem slepa! Naprej za naše svete slovenske pravice! Hurá Vojnik!

Zakaj kmetijstvo peša?

Članek pod tem naslovom v „Domovini“ z dne 3. t. m. in tam razodete misli o izboljšanju kmetijskega položaja vzpodbode so tudi mene, da razvijem svoje misli o tem.

Po mojem mnenju peša kmetijstvo edino vsled tega, ker se mu dohodki ne množijo v istem razmerju kot stroški. Le pomislimo, koliko več denarja izda danes kmet, kakor recimo pred petdesetimi leti. Takrat si je pripravljaj skoraj vse le doma, za sol in še za nekatere malenkosti moral je šteti gotov denar. Danes pa kupuje razun živeža vse, in vrhu tega ima še sedaj tudi večje življenske potrebe, ker živi bolj udobno kot nekdanj.

A tega ni kmet kriv, in tudi očitati ne smemo tega nikomur. Kdor dela po svojih močeh, naj tudi po človeško živi. Razun tega pa se napredek sedaj tako naglo širi, da se mu ni najbornejša kočja zapirati ne more. Navedel sem to le, da dokazem resničnost svoje trditve. — Poglejmo pa sedaj dohodke. Ti se niso skoraj nikjer pomnožili, pač pa marsikje akrcili. Zakaj? Zemlja je že marsikje precej izpita in pusta, vinogradi so mnogokje pokončani, travniki pašajo itd., a kmet obdeluje svojo zemljo večnoma še, kakor so delali njegovi predniki.

Napredek, ki zahteva tudi od kmeta toliko večjih stroškov, ki je prinesel skoraj vsem drugim stanovom večje dohodke, šel je mimo kmeta, ne da bi mu pokazal vir novim dohodkom.

Vsi stanovi so napredovali v svoji naobrazbi, kmet pa je zaostal. A tudi tega ni kmet sam kriv, kakor ni on sam zakrivil svojih večjih življenskih potreb in svojih večjih stroškov.

To zaostalost kmeta so zakrivali vladni činitelji, kojim je bil kmet pač dobra molzna krava, a so pri tem pozabili, da tudi kravi mleka zmanjka, ako se je prav ne neguje. Tem kmet skim izkoriščevalcem je bila sveta dolžnost kmetu pomagati in skrbeti, da bo tudi on napredoval v razmerju z drugimi stanovmi. Njihova dolžnost je bila, kmeta podpirati in mu kazati pota k novim virom. A to se ni zgodilo, ali vsaj ne v dovoljni meri.

Res so kmetje sedaj že mnogo bolj izobraženi, kot so bili nekdanj, ko še šolstvo ni bilo tako razvito, a to ne zadostuje. Tudi kmeta je treba strokovno naobraziti. A sedanje kmetijske šole (štajarske) in naši strokovni listi še dolgo ne bodo dovolj vplivali. Koliko pa imamo kmetov, ki bi mogli dati svoje sinove v kmetijsko šolo in jim potem prepustiti primerne kmetije? In koliko imamo kmetov, ki bi s pridom prebirali strokovne liste?

Dobro bi bilo, ko bi vzdrževala država v vsaki občini vzorno kmetijo, — dasiravno se pri takih podjetjih pogostoma kaže, kako naj kmet ne gospodari, vendar tega ne moremo tirjati, ker bi tako gospodarstvo večkrat požrlo ves davek cele občine.

A država bi lahko vendar mnogo pomagala. Kakor se zanima za vsako novo iznajdbo pri topovih in drugemu orožju, naj bi se zanimala tudi za iznajdbe in napredek v kmetijstvu. Nastavila bi naj n. pr. za vsako o. kr. okrajno glavarstvo po enega strokovnjaka. Ta bi naj preštudiral vse kmetijstvu ugodne in neugodne odnošaje ter bi naj kmetom na licu mesta podajal primeren pouk. Naj bi jim povedal, s čim in kako se naj pešajo, da si pomnožijo dohodke. On naj bi jim tudi razkazoval priproste kmetijske stroje, koje naj bi si omislili posamezniki ali pa tudi družbe, a tudi v poskušanje bi jih naj prepuščal kmetom. Če bi se kmetu pokazalo delovanje takih strojev na njegovem polju, se jih ne bo ogibal. Tak strokovnjak bi naj tudi posredoval pri izbiri in nakupovanju izbornega semena itd.

Država pa bi naj razpisala in tudi dajala primerne nagrade za iznajdbe, ki so kmetijstvu koristne, kakor tudi za kmete, ki so se znali s svojimi skromnimi sredstvi teh iznajdb okoristiti.

S tem 114 gotovo tudi še drugim načinom bi se mogli kmetom dohodki pomnožiti, pridelovalni stroški pa zmanjšati. Če bi se potem še kmetom tudi pomagalo, da bi mogli svoje pridelke v pravem času tudi v denar spraviti, bi dobila večina naših kmetij zopet prijaznejše lice.

Pri tem pa ne smemo pozabiti tudi splošne naobrazbe. Če hoče kmet napredek prav izkoristiti, mora dobro poznati svojstva svoje zemlje in način živalskega in rastlinskega življenja, obvladati mora torej tudi precejšen del snovi iz prirodoslovja in prirodopisa. Tu naj posreduje šola. Po naših šolah naj bi se kazalo, kako se splošno izpozna kakovost zemlje, tu bi se naj razkazovalo učinkovanje umetnih gnojil itd.

Naše posojilnice in drugi denarni zavodi bi tudi lahko kaj pripomogli, če bi podpirali kmetijska in bralna društva in revnejše šole. — Kratko, vsi sloji se morajo združiti, če hočemo dvigniti kmetijstvo, ta temelj našega naroda, pa tudi cele države. V prvi vrsti pa moramo vzbuditi v kmetu samozavest. Dokler sam ne veruje v boljšo bodočnost, dokler ne izpozna, da tudi zanj velja pregovor: „Vsakdo je svoje sreče kovač“, mu bo težko pomagati.

Ne plašimo ga torej preveč, temveč pomagamo mu pri vsaki priliki na pravo pot, da mu dvignemo pogum.

„Domovina“ si bo pridobila gotovo precej zaslug, ker je sprožila to vprašanje. Naj bi se isto še dalje razmotrivalo in obrodilo mnogo sadu.

Celjske in štajarske novice.

(„Divji lovec“.) Kakor smo že poročali, priredi „Celjsko pevsko društvo“ v nedeljo, 15. marca 1903 v dvorani „Narodnega doma“ v Celju narodni igrokaz s petjem v štirih dejanjih, „Divji lovec“. Pri predstavi sodeluje pomnožen orkester celjske narodne godbe. Blagajnika se odpre ob 6. uri. Začetek točno ob 7. uri. Konec proti 10. uri. Vstopnina: Sedeži v parterju 1. in 2. vrsta 2 K; od 3.—7. vrste 1 K 20 v; 8.—16. vrste 80 v. Sedeži na balkonu 1 K. Stojšča 60 v; dijaki, vojaki do narednika in redni udje delavskega podpornega društva po 40 v. Vstopnice ima v preprodaji trgovina D. Hribarja v Celju.

(Celjski Nemci in „Domovina“.) Celjski Nemci in nemčurji se zadnje tedne kar trgajo za vsako novo številko našega lista, kajti dobro vedo, da najdejo v nji kaj izvirnega in resničnega. Ali bodo vled čitanja našega lista že končno enkrat k pameti prišli, ne vemo naprej. Samo toliko smo brez dvoma dosegli s svojo ostro kritiko, da so celjski luteranski klerikali že popolnoma utihnili, kajti izprevideli so, da imamo mi prav in da je smešno zmerjati zoper katoliške klerikale, sam pa biti umazan luteranski klerikalec. Zato jih je začelo biti presneto sram in nihče si ne upa v pošteni družbi izustiti več besedice o luteranstvu, saj bi se mu vse smejalo in vsakdo bi prišel v zadrego, če bi se ga vprašalo, kake vere je luteranski celjski mežnar, kako veliko luteransko cerkev se da postaviti s 15.000 gld, koliko se dobi za prestop k luteranstvu itd. Kaj vse smo že pisali o celjski nemški hranilnici, o nemških konsumnih društvih v Celju, o „Studentenheimu“ itd., pa vsi so tiho o vsem tem kakor grob, kajti bojijo se, ker je meščanstvo čimdalje bolj nezadovoljno z nemčursko politiko. Zato pa nemški motoviljarji ne prenehajo kričijo, naj bi nemčurji ne čitali našega lista, ker se bojijo, da bi se kateremu oči ne odprle. Pravijo, da je „Domovina“ ničvreden list. Mi se pa takim nemškim bebecem samo zadovoljno muzamo. Ker nas oni grajajo, izprevidimo, da smo na pravi poti; brž ko bi nas Nemci začeli hvaliti, bilo bi to znamenje, da ne delamo v korist našega naroda. Zato nas nemška graja jako veseli; braniti pa nemčurjem seveda tudi ne moremo, da bi našega lista ne čitali. Če hoče kdo izmed njih pameten postati, no, dobro, pa čitaj naš list.

(Še nekaj o zaplembi našega lista.) Naši poslanci so se torej oglasili v državnem zboru zaradi zaplembe našega lista od strani državnega pravdnštva v Celju. Že danes opozarjamo naše bralce na uvodni članek naše prihodnje

številke. Iz istega bodo izprevideli kaj se pri nas zaplenjuje, na drugem mestu pa v današnji številki naznanjamo, kaj se ne zapleni, ako Nemci pišejo. Tako otročji mi nismo, da bi, če naravnost ne, pa vsaj po ovinkih ne obvestili našega občinstva o tem, kar se godi nepostavnega na Spodnjem Štajarskem. Naprej v boj za pravice našega naroda na vsi črti in videli bomo, kdo bo zmagal!

(Vljudno vprašanje na gospoda grofa Gleispacha v Gradcu, Nelkengasse št. 1.) Deželni sodni svetnik pl. Sokoll v Celju ima že drugo leto dopust vsled bolezni. Mi smo dobri ljudje in mu privoščimo, da bi kmalu dosegel trdno zdravje. Toda gre se za nekaj drugega! Radi bi izvedeli, gospod grof, po kateri postavi sme državni uradnik imeti dalje nego leto dni dopust. Ali še niste našli dovolj nemškega naslednika na Sokolovo mesto? Nadalje, ali hočete na enak način postopati tudi nasproti Slovencu, ako bi mu eno leto ne zadostovalo, da ozdravi? Ali morebiti g. pl. Sokolla zato ne upokojite, kakor zahteva postava, ker je jako bogat? Za vljudni odgovor se naprej zahvaljujemo.

(Državni pravdnik dr. Bayer mora iti!) Ravnokar smo dobili senzacionalno vest, da bo ministrski predsednik odstavil znanega celjskega državnega pravdnika dr. Bayerja. Že večkrat mu je iz Dunaja pisal, naj se drži predpisov in naj ne pledira v nemškem jeziku, ako so na zatožni klopi sami Slovenci, ki ga ne razumejo, česa jih dolži in toži. Dr. Bayer, ki ima za celjsko nemštvo velike zasluge, pa ni hotel ubogati. Zadnji teden je bila obravnava zoper rečiško konsumno društvo in kakor da bi se hotel iz Körberja norca delati, je zopet govoril dr. Bayer samo nemški. Zdaj mu bode pa baje odklenalo. Menda ga je naznanil Körberju dr. Šušteršič, ki je zagovarjal obtoženca. To vest prinašamo z vso reservo, in vprašali bomo še naše poslance, ali je resnična. Novi državni pravdnik pa mora objubiti, da se bo vestno oziral na § 19 drž. osn. zakona, če ne, bo kmalu šel za dr. Bayerjem.

(Ej, ej! Dr. Negri na obzorju!) Menda hočete, da Vam ga najprej predstavimo, gospoda dr. Negrija. To je oni izobraženi gospod, ki je bil pred tremi leti obsojen, ker je opljuval slovenske gospodične pri belem dnevu na javnem prostoru. No, kaj je pa še storil slavnega! Zadnji teden je v mestnem svetu celjskem stavil na železninarja in celjskega župana „Nemca“ Rakuscha vprašanje, kaj hoče „Nemec“ storiti zoper slovensko politično društvo „Naprej“, ki v slovenski okolici prireja shode in slovensko ljudstvo poučuje o lumparijah celjskih nemčurjev! Dr. Negri se je menda malo zmotil, mislil je menda, da je celjski mestni svet državni zbor, dr. Negri nemški državni poslanec, železninar Rakusch, znan iz sodne zadeve o „prokleti predrznosti“, pa namestnik ministrskega predsednika pl. Körberja. Z drugimi besedami, dr. Negri je hotel z Rakuschem parlament igrati. Rakusch pa je rekel, da ne ve, kako bi se slovenskemu političnemu društvu „Naprej“ zabranilo, da bi zaslepljenim nemčurjem oči ne odpiral, da bi zapustili nemčurski tabor in postali pošteni slovenski državljani. Mi pa gospodu „Nemcu“ Rakuschu svetujemo sledeči odgovor na interpelacijo dr. Negrija, ki je opljuval pred tremi leti gđc. dr. Sernečev: „Mi „Nemci“ ne smemo več pljuvati po Slovencih, od katerih živimo. Pustimo Slovence naj oni skrbijo za sebe, kajti če jih dražimo s tako učenimi interpelacijami, utegnejo nas pošteno izplačati in marsikateri celjski nemčur bi moral pobasati svojo torbico in iti s trebihom za kruhom. Zato kličemo dr. Negrija zaradi neumestne interpelacije k redu: „Konec debate!“

(Lojze Walland umrl.) Včeraj je v Celju umrl eden izmed največjih nasprotnikov našega naroda, trgovec Lojze Walland. Bil je rojen Slovenec iz Dolenjskega in nikdar do svoje smrti ni znal pravilno nemški govoriti, govoril je celjsko talminemščino. Prišel je v Celje brez premoženja in začel svojo trgovino, s katero je jako obogatel — od Slovencev. Bil je kakor njegov somišljenik sedanji župan Rakusch neizprosno zatiralec vsega slovenskega. Zdaj je pa umrl. Nočemo izpregovoriti o njem kot rajnem ne ene žale besede, želimo mu, naj v miru po-

čiva. Le ene misli se ne moremo znebiti ob njegovi smrti: Priznati mu namreč moramo, da je bil akrajen žilav in požrtvovalen v zasledovanju nemških političnih ciljev. Ko bi bil ostal zvest svojemu narodu in za istega delal z ono žilavostjo in neizprosno odločnostjo, kakor je delal v nasprotniškem taboru zoper svoje rojake Slovence, bil bi lahko mnogo hvalevrednega in koristnega dosegel za družbo. Stal bi ob njegovem grobu z drugimi občutki, nego stojimo danes. Toda umrl je, padel je z njim zopet en steber celjskega lažnemštva, mi pa postajamo od dne do dne narodno trdnješi in napredujemo v boju zoper odpadništvo.

(Celjski trgovec König.) Zadnjič smo objavili došlo nam vest, da je celjski Nemec König baje odpustil iz službe nekega uslužbenca, ker se je čutil Slovenca. Zato nas hoče zdaj König baje tožiti, kar nas presneto malo oplasi. Naznanjamo mu, da imamo priče, ki bodo pod prisego potrdile, kar je odpuščen uslužbenec sam v tem oziru pripovedoval. Torej le poskusite! Ako ste res tako bojeviti, gospod König, povedali bomo o Vas v kratkem nekaj zanimivega. Tedaj bi se pa uloga tožitelja utegnila izpremeniti v ulogo — obtoženca. Da veste, celjski Nemci imajo med seboj grde ovadbe in mi mnogo vemo o marsikom. Dozdaj smo molčali, ker imamo nujnejše narodne in politične cilje pred seboj, nego ruvati se s celjskim nemštvom, ki bode poginilo vsled lastne gnjilobe. Toda če bi nas izvolili izzivati, dobro, videli bomo, kdo se bode zadnji smejal. Torej, nič se ne ženirajte! Le naprej, razun če imate maslo na glavi!

(Zasramovanje slovenskega naroda.) Pred dvema leti so se zgodile v nemški naselbini Kamerun v Južni Africi grozne stvari. In te grozovitosti so počeli Nemci, katere je pruska vlada poslala v ono naselbino, da bi širili tam med črnimi zamorci evropsko kulturo. En takšen nemški kulturonec je dal privleči pred sebe bogatega zamorca, ki mu je ostal nekaj dolžan. Ker mu ta ni hotel plačati, zankazal je Nemec svojim hlapcem, da so zamorca vprico njega po celi dolžini njegovega telesa s kolom predrti in ga na tako grozoviten način umorili. Še trije Nemci, ki so se šli med olikane, so počeli na zamorcih takrat podobna grozodejstva. Ves svet se je zgražal nad tako pirovostjo in tudi nemški časopisi so vsi o tem pisali ter so obsojali tako sirovost. Rekli so, da ljudi, ki kaj takega počnejo, nočejo več šteti med Nemce, ker so hujši nego divjaki. Če bi mi Slovenci bili takrat pisali, češ, glejte, kakšni so Nemci, morilci so in grozodejci, kaj bi se bilo zgodilo? Tak slovenski list bi bil konfisciran in urednik bi šel pred porotnike zaradi škruvanja zoper nemški narod. In mi bi takega urednika nič ne zagovarjali, kajti mi smo proti vsem narodom pravični in tudi proti Nemcem. Mi se držimo besede nemškega pisatelja Roseggerja, ki pravi: „Proklet bodi narod, ki druge narode zasramuje!“ — Toda kaj se je zgodilo zadnje dni na Spodnjem Štajarskem. Pri porotnem sodišču v Mariboru je bilo nekaj ljudi iz Slov. goric obtoženih zaradi umora. V vsakem kraju se nahajajo ničvredni ljudje, nikjer ne živijo sami angeli. Hudodelci se morajo strogo kaznovati, kajti ravno s tem je dokazano, da se hudodelstvo obsoja in zaničuje. Toda kaj so storili ob ti priliki naši spodnještajarski Nemci in nemčurji? Pisali so ob ti priliki po svojih listih, da smo Slovenci morilci, grozodejci, ljudožrci... Ščuvali so s tem Nemce zoper naš narod, kakor da bi mi bili naročili onim nesrečnežem, naj umorijo svoje sovražnike. Nam, ki vsako zločinstvo obsojamo in zahtevamo da se kaznuje, nam nalagajo zdaj Nemci v besnem sovraštvu odgovornost za one zločine. Kaj pa, če bi mi rekli, da so vsi Nemci krivi, da je oni Nemec v Južni Africi vprico svojih hlapcev dal tako grozovito umoriti divjaka zamorca! Mi tega nočemo, ker bi to bila krivica in nepoštenost. Toda Nemci smejo ves slovenski narod zmerjati za ljudožrce, ako kak nesrečnež izmed našega ljudstva stori kako zlodejstvo, katero vsi obžalnemo? V vsakem človeku, ki ima kaj poštenja, vzbuja ogorčenje in začudenje, da oblasti pustijo, da se kaj takega sme tiskati in razširjati. Toda ker državna pravdnštva to sramotenje našega naroda pripustijo, dobro, vzeli si bomo

mi Slovenci sami zadoščenje. „Slov. Gospodar“ piše, da se bodo začeli shodi, na katerih se bo slovenskemu ljudstvu razložilo, kako nas spodnje štajarski Nemci zasramujejo. Tudi mi bomo ob vsaki priliki to nemčursko divjačino pošteno izplačali zaradi tega sramotjenja. Vsled tega bodo seveda trpeli veliko škodo, ker brez Slovencev itak ne bi mogli živeti. To naj pa pripišejo sami sebi in nemčurskim časopisom. Le počakajte!

(Teharje in Jellek kot častni občani!) Smešno je, če bi človek hotel koga prisiliti, da ga časti. To pač ni mogoče. In če bi se prisililo kako društvo ali korporacija, da mora skleniti, da je kdorsibodi časti in spoštovanja vreden, ali bi s tem bilo kaj doseženo? Vse to je zastoj. Kako pa morem koga prisiliti, da me časti, če me pa noče in ne more? Štorski „Nemec“ Jellek je pa tu drugega mnenja. Meni, da bode vendarle s silo postal častni občan v slovenski občini teharski, kjer je nemčurska stranka zdaj z enim samim glasom v večini. Mi smo že poročali, kako so hoteli teharski „Nemci“ Jelleka izvoliti za častnega občana. Napovedali so občinsko sejo, pa niso nič naznanili dnevnega reda, kar je nepostavno. Slovenski odborniki so pa izvedeli, da hočejo v ti seji „Nemci“ Jelleka predlagati v izvolitev za častnega občana. In napravili so nemčurjem črto čez njihov račun. Niso šli k seji, in kakor naši bralci še vedo, so izjavili, da ne gredo k nobeni seji, ako se ne naznani dnevni red, kakor postava zahteva. In Jellek ni mogel tisti dan postati častni občan, ker ni bilo dvetretjinske večine. To pa Jelleka ni spravilo v obup in tudi „nemških“ teharskih odbornikov ne. Napovedali so novo občinsko sejo in naznanili dnevni red, na katerem se je nahajala tudi točka o izvolitvi Jelleka častnim občanom. No, slovenski odborniki so tokrat prišli k seji in Jelleku in nemškim odbornikom se je v srcu vzbudilo sladko upanje, da bode mogoče Jelleka napraviti za častnega občana. Toda spet je šlo upanje po vodi. Slovenski odborniki so bili pri seji, dokler ni prišlo na vrsto Jellekovo častno občanstvo, potem so pa vstali in šli. In spet so se skremžili častiljivi obrazi nemških odbornikov... Potem so pa postali naenkrat hudi kakor kača in rekli so, da mora biti ta dan Jellek vkljub temu častni občan teharski! Pa kako ga izvoliti, če Slovenci nočejo in če ni dveh tretjin odbornikov navzočih! Teharski nemški odborniki so mislili, kaj nam za postavo. Jellek mora biti še danes častni občan. In sklicevali so se na to, da je bila izvolitev že pri prejšnji seji nameravana, pa ker se takrat ni dosegla, ker ni bilo Slovencev rekli so, da ta dan ni treba dveh tretjin odbornikov, da se sklep stori. In hajdi, šli so volit Jelleka častnim občanom v odsotnosti Slovencev. „Heil dir, Jellek!“ odmevalo je hkratu po celi dvorani. Jellek je bil vkljub vsem težavam izvoljen častnim občanom. Teharska slovenska občina je po mnenju nemških odbornikov bila premagana, Jellek pa hočeš-nočeš napravljen za častnega občana na Teharjih! Toda mar mislite, da je zdaj Jellek res že častni občan na Teharjih? Kaj še! Jellekovo častno občanstvo visi v zraku in on je častni občan „in suspensio“. Predno bo pa res častni občan, bo moral imeti kako zaslugu za Teharje. Sklep nemških odbornikov je bil namreč protipostaven. Če bi bili teharski nemški odborniki djali že prvokrat na dnevni red predlog o izvolitvi Jelleka častnim občanom, tedaj bi drugikrat bili smeli skleniti častno občanstvo brez prisotnosti dveh tretjin vseh odbornikov. Tega pa niso storili. Proti nezakoniti izvolitvi so se Slovenci pritožili, in ubogi Jellek bode ob častno občanstvo! Uj jej, Jellek, uj jej!

—(Slovensko društvo v Mariboru) priredi dne 15. t. m. ob 3. uri popoldne v dvorani „Narodnega doma“ svoj redni občni zbor. Na dnevnem redu je: 1. Poročilo državnega poslanca o političnem položaju. 2. Poročilo o slovenskem vseučiliškem vprašanju. 3. Poročilo odbora. 4. Volitev novega odbora. 5. Slučajnosti.

(Tako je treba delati!) Pri Sv. Benediktu v Slov. goricah je izročil trden kmet kinetijo svojemu sinu. Ker je pa notar pri St. Lenartu v Slov. goricah poslinemec, je dal narediti naš vrli kmet narodnjak predajna pisma pri slovenskem notarju g. dr. Otonu Ploju v Radgoni. Ako bi imeli vsi naši ljudje tak narodni ponos, kakor

ga je imel ta naš mož, bi se kmalu naši poslinemški notarji navadili delati slovenska pisma. Da bi le ta odločni narodnjak našel mnogo posnemovalcev!

(Rojaki!) Kakor je iz časnikov znano, nameravajo ljutomerski rodoljubi ustanoviti telovadno društvo „Murski Sokol“ s sedežem v Ljutomeru. Kolike važnosti je „Murski Sokol“ pri naših znanih napetih razmerah tudi v narodnem oziru, kakor za ljutomerski okraj, tako tudi za slovenski narod sploh, pač ni treba posebej povdarjati. Naloga „Murskemu Sokolu“ bo zbirati vse naše poštene močve brez razločka stanu pod svoja krila, ter jih ne le samo vaditi v telovadbi, da si vzgojijo krepka telesa in se privadijo prostovoljno se podrežati strogi sokolski disciplini, marveč jih tudi bodriti in spodbujati v narodnem oziru, da postanejo sčasoma trdni, značajni in krepki narodnjaki, kateri se bodo pod skupnim vodstvom tukaj ob jezikovni meji za naše narodne svetinje na našem narodnem braniku čvrsto in krepko postavili v brsn proti silnemu ravalu našega ljutega narodnega sovraga ter sijajno odbili njegove napade na trg Ljutomer in na naše lepo narodno Mursko polje. Ker pa bo za uresničenje te ideje, posebno za nabavo telovadnega orodja, kakor tudi drugih potrebščin sploh treba precej velikih denarnih žrtv, katerih ustanovitelji sami nositi ne morejo, tedaj si usoja ustanovni odbor obrniti se v prvi vrsti kakor do naših ožjih rojakov tako tudi do slovenskih rodoljubov in narodnih zavodov sploh z najljubljenejšo prošnjo, da nam blagovoli vsak po svojih močeh prispejati na pomoč ter položiti svoj dar na narodni žrtvenik in to naše podjetje gmotno podpirati in pripomoči isto postaviti na krepke noge. Kakor smo se tudi mi Ljutomerčani vsakemu narodnemu pozivu vselej radovoljno odzvali in po naših močeh podpirali razna narodna podjetja, smo prepričani, da se bodo tedaj tudi vsi slovenski rodoljubi naši uljudni prošnji isto tako odzvali in „Murskemu Sokolu“ naklonili izdatno gmotno podporo. Blagohotni prispevki se naj blagovolijo pošiljati na naslov: Gosp. dr. Karol Chloupek, okrožni zdravnik v Ljutomeru Vsem „Murskemu Sokolu“ naklonjenim rodoljubom krepak sokolski „nazdar“!

Ustanovni odbor.

Društveno gibanje.

(„Lastni dom“), registrirana delavska stavbena zadruga z omejeno zavezo v Celju, sklicuje s tem svoj izvanredni občni zbor, kateri v soboto, dne 7. t. m. ni bil sklepčen, na prihodnjo soboto, dne 14. marca 1903 ob 6. uri zvečer v čitalnično sejno dvorano v Celju. Na dnevnem redu je sprememba pravil in slučajnosti. Ta občni zbor bode brez ozira na število navzočih zadružnikov veljavno sklepal. K polnoštevilni udeležbi vabi načelstvo.

(„Kmetijsko bralno društvo za Lembah in okolico“) ima svoje glavno zborovanje v nedeljo, dne 15. sušca 1903 ob pol 4 uri popoldne v gostilni g. Naca Rotnerja na Laznici s sledečim sporedom: 1. Nagovor predsednika. 2. Poročilo knjižničarja. 3. Poročilo blagajnika. 4. Govor g. župnika A. Kocuvana. Udje in podpiratelji se prijazno vabijo, se v prav mnogobrojnem številu udeležiti zborovanja.

(Pevsko društvo „Kolo“ v Trstu) priredi koncert v nedeljo dne 15. marca 1903 v prostorih „Narodnega doma“ v Barkovljah.

Druge slovenske novice.

(Koncert Nadine Slavjanske) je v vseh naših krajih, kjer je družba nastopila, privabil poslušalcev, da so bili prostori premajhni. V Ljubljani je bilo gledališče popolnoma razprodano. Vse kritike povdarjajo, da je v resnici prava slast poslušati mehke glasove ruske narodne pesmi, katere žal mi Slovenci še nikakor ne poznamo iz drugih virov, kakor iz koncertov Nadine Slavjanske in njenega očeta. V tej zadevi bi se moralo pač kaj zgoditi. „Glasbena Matica“ v Ljubljani bi po našem mnenju naj lažje kaj storila.

(Zastopniki učiteljstva v deželnih šolskih svetih) Poroča se, da je vlada pripravljena ustreči želji učiteljstva in poskrbeti, da dobi

učiteljstvo v deželnih šolskih svetih zastopnike, ki jih bo samo izvolilo.

(Imenovanje) Deželni šolski svet kranjski je imenoval suplentom na ljubljanski c. kr. višji realni akademski slikarja, gospoda Antona Koželja.

(Važna razsodba v zadevi občinskih volitev.) Upravno sodišče je določilo, da je volilec dovoljen vpogled v volilne imenike ne le med reklamacijsko dobo, ampak tudi po preteku te dobe do volitve in da se ta pravica volilecem ne sme odrekati.

(Raspis zdravniških služb) Pri okr. bolniški blagajni ljubljanski se oddajo štiri zdravniške službe, katere je nastopiti s 1. aprilom t. l. S temi službami je spojena letna plača 1800 K, po 40 vin. oddalnine od kilometra in prosta vožnja pri obiskih bolnikov izven teritorija ljubljanskega mesta. Prošnje je vložiti do 15. t. m. pri načelnstvu okr. bol. blagajne v Ljubljani.

(Kaj si Nemci smejo dovoliti!) V Velikovcu na Koroškem moreš videti krasno poslopje meščanske šole. Na strani glavnega vhoda pa je tablica z napisom „Südmärkische Volkshochschule“ torej služi to poslopje tudi „Südmarki“ v agitacijske politične svrhe. A to poslopje je bilo sezidano s prispevki vse dežele! In tudi dar 13 000 goldinarjev, katerega je tamkajšnja mestna hranilnica dala za stavbo te šole od svojega čistega doneska, ali ni to slovenski denar?! Tudi se vse učiteljsko osebje plačuje na deželne stroške, torej tudi s slovenskim denarjem. V tej šoli ima vkljub temu „Südmarka“, to je tisto zloglasno društvo, ki hoče nas Slovence iz naših dežel pregnati, knjižnico, ki ima namen širiti nemško mišljenje z izposojevanjem v njenem duhu pisanih knjig. In to se godi, ne da bi višja šolska oblast kaj rekla proti temu. Da, res daleč smo prišli.

(Detomor) V Gorici je povila pretekli teden 24 letna A. Rutar nezakonskega otroka, katerega je potem zadušila. Morilko so prepeljali v bolnico in potem v zapor.

(Poročil se je) na Dunaju tržaški odvetnik in deželni poslanec gosp. dr. Gustav Gregorin z gđc. Rozo Ongaro.

(Pesek v oči.) Deželni odbor istrski je nazal iz deželne blagajne ital. konviktu v Kopru 500 kron podpore „za pouk v slavskem jeziku“. Ako ne bi bila stvar žalostna, bi bila smešna. Kajti, komu hoče dati popiti to, da je teh 500 K res določil v to svrhu? Takega tepca ga ni med Hrvati in Slovenci. Ta pouk „v slavskem jeziku“ ni drugega, nego pretveza, da morejo tem svobodnejše zopet kaj darovati italijanskemu konviktu! „Slavski jezik“ pa jim je deveta briga. Saj je znano dejstvo, da odkar obstoji ta konvikt, n se še eden sam gojenec pošteno naučil tega „slavskega jezika“, ki je večini gojencev v resnici le v zasmeh!

Politični pregled.

(Nujni predlogi in interpelacije po načrtu novega poslovnika.) Odsek za izprmembo zborniškega poslovnika je dokončal svoje delo. Izmed različnih novih določb priobčujemo one o nujnih predlogih in interpelacijah. O predlogu, ki naj bi prišel na dnevni red namesto že objavljenih po dnevnem redu, se mora glasovati takoj v isti seji. Za utemeljitev nujnosti dobi besedo samo predlagatelj. Na glasovanje se pride brez debate. Nujnost je sprejeta, če glasujeta zanjo dve tretjini Glasovanja po imenih so nedopustna pri golih formalnostih. Interpelacije se morajo natisnjene razdeliti med poslance. Če zahteva petdeset poslancev, se morajo prebrati tekom seje. Odgovoriti se mora na interpelacijo tekom šestih tednov, ali pa povedati razloge, zakaj se ne odgovori. O odgovoru na interpelacijo se ne razpravlja. Zbornica razsodi, ali se vzame odgovor na znanje, ali pa ne.

(Za državni proračun), ki je danes na dnevnem redu, so odločeni trije dnevi, seveda ako se parlamentarno vreme ne izpremeni. Tiskovni odsek bo razpravljal o vladinem načrtu tiskovnega zakona in ga potem izročil pododseku, da poroča o njem. V petek pride v zbornici na dnevni red nagodba z Ogrsko.

(Niže-avstrijski deželni zbor) se snide še pred veliko nočjo. Kdaj bodo neki sklicani naši deželni zbori, ki imajo toliko nujnega dela?

(Umrli je) v Zagrebu znameniti jugoslovanski novinar Dinko Politeo star 49 let. Bil je neumoren delavec skozi 32 let. V zadnjem času je oslepel, ali je še vedno ostal zvest svojem poklicu — narekoval je članke. Pisal je v hrvatske, slovenske in tudi druge slovanske novine. Bila mu zemlja lahka!

(Avstro-ogrski konzulat v Mitrovici.) Ni še dolgo temu, kar smo poročali, da je Rusija nastavila v Mitrovici v Stari Srbiji svojega konzula. Sedaj poročajo, da je sultan ugodil prošnji naše vlade, da se ustanovi ravnotam tudi avstro-ogrski konzulat. Za to mesto je določen dosednji konzul v Baru, vitez Zambur.

(Iz Južne Afrike) prihajajo poročila, ki Angležem delajo velike preglavice. Chamberlain je sicer na svojem potovanju po osvojenih deželah obljubil vse, kar se ga je prosilo, toda samo takrat, ko se je bal, da ne bi mu kdo izpihal njegove lisjaške duše, ko pa je prišel zopet med svoje, je takoj drugače govoril. Buri mu seveda niso verjeli, in pričakovati je, da tam doli zopet kmalu zagrmí. Burski vodje so vsi v svojih krajih in najbrž ne bodo držali križem rok, Angleži bodo pa zopet in zopet šteli milijone za vojsko, katere izid pa še nikakor ni zanje gotov, čeprav so Buri izgubili mnogo svojih ljudi, izgubili pa niso svoje žilavosti.

Loterijske številke.

Linc, dne 7. marca 1903: 85, 88, 23, 8, 89.
Trst, " " " 35, 48, 75, 81, 13

Dobra prodajalka

(105) 3-1 se sprejme

v največjem trgu na Spodnjem Štajarskem. Biti mora izurjena v vseh strokah specerijske trgovine. Plača 400 kron in dobra hrana.

Sprejme se tudi še gospodična, katere bi večihoma v loteriji pisala in je v tem poslu izurjena.

Ponudbe s pričevali je poslati na naslov „B. C. 1000“, Celje, poštni predelek 64

(97) 2-2 Vabilo
na

občni zbor

hranilnice in posojilnice v Šmarji p. Jelšah
registrirane zadruge z neomejeno zavezo
v nedeljo, 15. marca 1903, ob 1. uri popoldne
v lastni hiši.

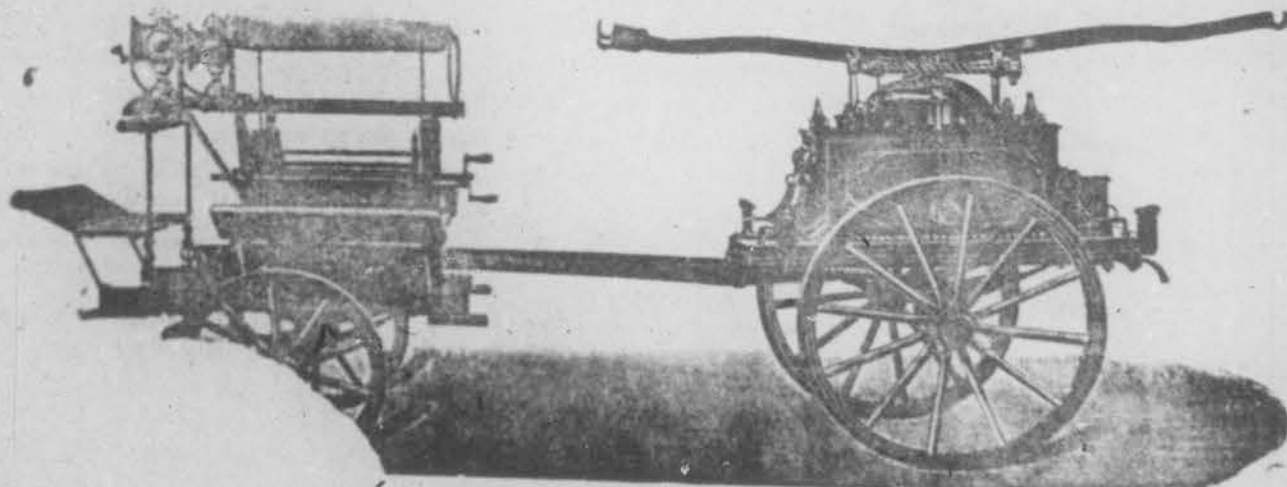
DNEVNI RED:

1. Poročilo načelstva in nadzorstva.
2. Potrjenje letnega računa.
3. Razdelitev čistega dobička.
4. Dopolnilna volitev v nadzorstvo.
5. Nasveti načelstva in slučajnosti.

V slučaju nesklepnosti občnega zbora ob 1. uri, se isti vrši ob 2. uri popoldne v zmislu § 40. lin. b zadržnih pravil. Načelstvo.

En par pohlevnih konj

za kočijo v starosti 4 in 5 let je takoj naprodaj. —
(96) 3-2 Kje, pove upravnistvo „Domovine“.

(645) 50-55

Podružnica R. A. SMEKAL v Zagrebu.

Litnina in tisk D. Hrbarja v Celju

Krompir, fižol, predivo

(106)

— kupi —

Anton Kolene, trgovec v Celju.

Kdor kaj ima, naj takoj naznani.

Več mlinske oprave

kakor stope, kolesa (1'60 cm), preslice z drogom in truge se dobi na prejšnji
(91) kloštrski žagi na Polzeli.

Vozne karte po najnižjih cenah za vse razrede prodaja, ter daje pojasnila točno in brezplačno, oblastveno potrjena

Agentura Hamburg-Ameriške Linije

v Ljubljani, Marijin trg šte. 1 — nasproti Frančiškanski cerkvi.

Mlad gospod išče v Celju

stanovanje in hrano

pri kaki slovenski rodbini. Najraje se med slovenskimi višjimi dijaki. Naslov pove upravnistvo „Domovine“ v Celju.

(103)

Sprejemem takoj

prodajalko in učenca

z dobrimi spričevali, poštenih staršev, zmocna slovenskega in nemškega jezika v trgovino mešanega blaga

Ivan Končan, trgovec v Šoštanju.

Največje, najhitrejšje

ter najvarnejše vrste

velikanskih parnikov

ki vozijo na

AMERIKO

Hamburg—New-York

(233) 70

le 6 dni.

Trgovina z železnino „MERKUR“ PETER MAJDIČ

v Celju, Graška cesta šte. 12

priporoča svojo veliko zalogo

najboljše železa in jekla, pločevine, žice, kakor žico za ograje, lite železine, vsakovrstnega orodja za rokodelce, različnih žag, poljedelske a orodja in sicer orala, brane, motike, kose, srpe, grablje in strojev; vsakovrstnih ponev, ključalničarskih izdelkov ter okov za okna, vrata in pohištvo, žrebljev, vijakov in zakov, hišne in kuhinske posode, tehnic, sesalke, meril in uteži, raznovrstnih stavbinskih potrebščin ter vsega drugega blaga za stavbe, hiše, vrte itd.

Traverze, cement, strešna lepenka, trsje za obijanje stropov (štorje), lončene cevi, samokolnice, oprav za strelovode, ter vse v stroko železne trgovine spadajoče predmete.

— Tomaževa žlindra, najboljšje umetno gnojilo. —

* Bogata izber vsakovrstnih nagrobnih križev. *

Postrežba točna

Cene nizke.

C. kr. priv. tovarna strojev, brizgalnic, kmetijskih strojev, I. moravska mehanična tiskalnica
cevi in pasov

R. A. SMEKAL

v Čechu pri Prostjevu in Smichov-Praga.

Podružnica v Zagrebu, Frankop. ulica 9

priporoča slavnim gasilnim društvom, občinam in zasebnikom brizgalnice vsake vrste, s patentom proti zmrzavanju in s priredbo, da tiste na obe strani vodo vlečejo in mečejo, parne brizgalnice, s kojima zamoreta samo dva človeka opravljati delo — nanaša v teku treh dni — ter ne potrebujejo izprašanega strojevodje; daje vse drugo gasilno orodje, čelade, pasove, sekirice itd., kmetijske orodje in Peronospora-brizgalnice. — Blago solidno, elegantno in ceno. Plačila po dogovoru.

Odgovorni urednik in izdajatelj Rudolf Ličensky.

...nati imamo ...
delavci skozi 32 let. V zadnjem času je uspeli
ali je še vedno ostal zvest svojemu poklicu —
narekoval je članke. Pisal je v hrvatske, slovenske
in tudi druge slovanske novine. Bila mu zem-
ljica lahka!

(Avstro-ogrski konzulat v Mitrovici.) Ni
še dolgo temu, kar smo poročali, da je Rusija
nastavila v Mitrovici v Stari Srbiji svojega kon-
zula. Sedaj poročajo, da je sultan ugodil prošnji
naše vlade, da se ustanovi ravnotam tudi avstro-
ogrski konzulat. Za to mesto je določen doseđanji
konzul v Baru, vitez Zambur.

(Iz Južne Afrike) prihajajo poročila, ki
Angležem delajo velike pregelavice. Chamberlain
je sicer na svojem potovanju po osvojenih de-
želah obljubil vse, kar se ga je prosilo, toda
samo takrat, ko se je bal, da ne bi mu kdo
izpihal njegove lisjaške duše, ko pa je prišel
zopet med svoje, je takoj drugače govoril. Buri
mu seveda niso verjeli, in pričakovati je, da
tam doli zopet kmalu zagrmí. Burski vodje so
vsi v svojih krajih in najbrž ne bodo držali
križem rok, Angleži bodo pa zopet in zopet štelí
milijone za vojsko, katere izid pa še nikakor
ni zanje gotov, čeprav so Buri izgubili mnogo
svojih ljudi, izgubili pa niso svoje žilavosti.

Loterijske številke.
Linc, dne 7. marca 1903: 85 88, 23 8 89.
Trst, " " " " 35 48 75, 81, 13

Dobra prodajalka

(105) 3-1 se sprejme

v največjem trgu na Spodnjem Štajarskem. Biti
mora izurjena v vseh strokah specerijske trgovine.

Plača 400 kron in dobra hrana.

Sprejme se tudi še gospodična, katera bi
večinoma v loteriji pisala in je v tem poslu
izurjena.

Ponudbe s spričevali je poslati na naslov
„B. C. 1000“, Celje, poštni predelek 64

(97) 2-2 Vabilo
na

občni zbor

hranilnice in posojilnice v Šmarji p. Jelšah

registrirane zadruge z neomejeno zavezo

v nedeljo, 15. marca 1903, ob 1. uri popoldne
v lastni hiši.

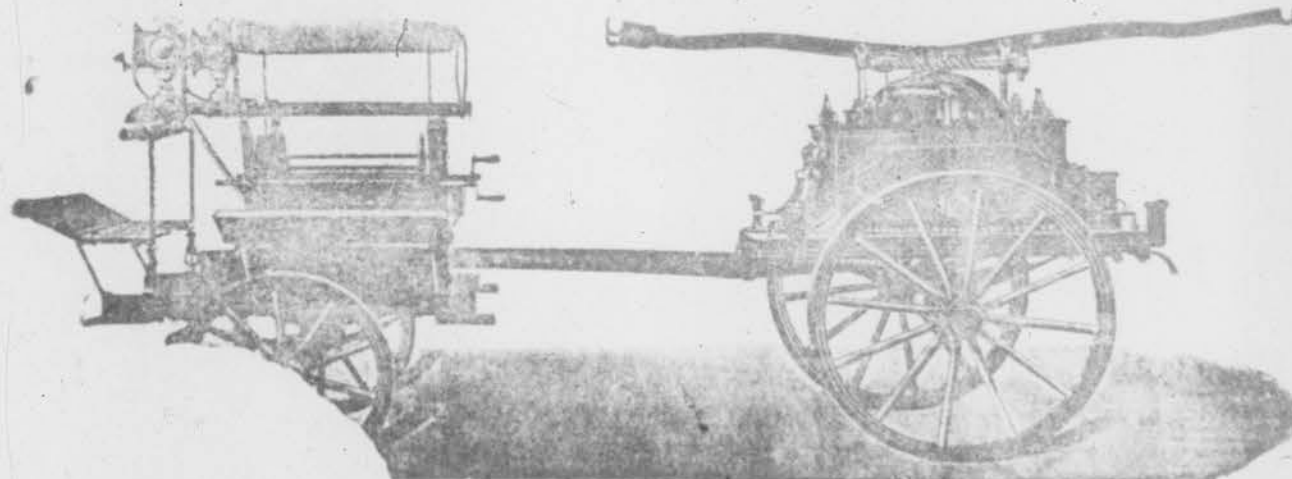
DNEVNI RED:

1. Poročilo načelnstva in nadzorstva
2. Potrjenje letnega računa.
3. Razdelitev čistega dobička.
4. Dopolnilna volitev v nadzorstvo.
5. Nasveti načelnstva in slučajnosti.

V slučaju nesklepčnosti občnega zbora ob 1. uri
se isti vrši ob 2. uri popoldne v zasedbi 40. lin. b
zadružnih pravil. Načelnstvo.

En par pohlevnih konj

za kočijo v starosti 4 in 5 let je takoj naprodaj.
(96) 3-2 Kje, pove upravništvo „Domovine“.

Podružnica R. A. SMEKAL v Zagrebu.

(645) 50-33

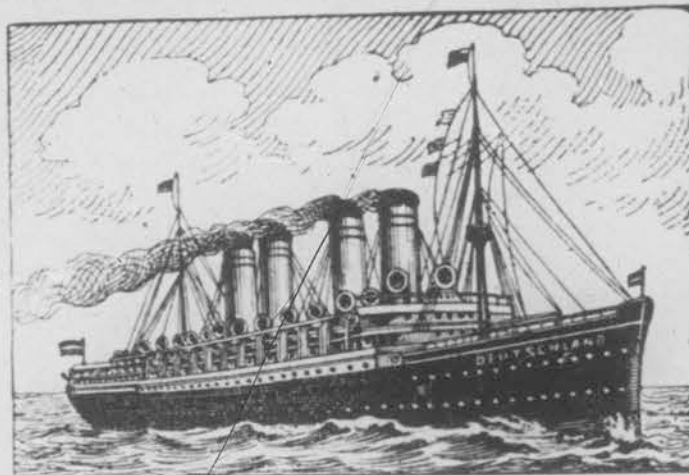
Livnica in tisk D. Hrbarja v Celju

Anton Kolenc, trgovec v Celju.

Kdor kaj ima, naj takoj naznani.

Več mlinske oprave

kakor stope, kolesa (1'60 cm), preslice z
drogom in truge se dobi na prejšnji
(91) kloštrski žagi na Polzeli.

Vozne karte po najnižjih cenah za vse razrede prodaja, ter daje pojasnila točno in
brezplačno, oblastveno potrjena

Agentura Hamburg-Ameriške Linije

v Ljubljani, Marijin trg šte. 1 — nasproti Frančiškanski cerkvi.

Največje, najhitrejšje

ter najvarnejše vrste

velikanskih parnikov

ki vozijo na

AMERIKO

Hamburg—New-York

(233) 70 le 6 dni.

Trgovina z železnino „MERKUR“

PETER-MAJDIČ

v Celju, Graška cesta šte. 12

priporoča svojo veliko zalogo

najboljšega železa in jekla, pločevine, žice, kakor žico za ograje, lite
žele, vse, vsakovrstnega orodja za rokodelce, različnih žag, poljedel-
ske a orodja in sicer orala, brane, motike, kose, srpe, grablje in
strojev; vsakovrstnih ponev, ključalničarskih izdelkov ter okov za okna,
vrata in pohištvo, zrebljev, vijakov in zakov, hišne in kuhinjske posode
tehtnic, sesalke, meril in uteži, raznovrstnih stavbinskih potrebščin ter
vsega drugega blaga za stavbe, hiše, vrte itd.

Traverze, cement, strešna lepenka, trsje za obijanje stropov (štorje),
lončene cevi, samokolnice, oprav za strelovode, ter vse v stroko že-
lezne trgovine spadajoče predmete.

— Tomaževa žlindra, najboljše umetno gnojilo. —

* Bogata izber vsakovrstnih nagrobnih križev. *

Postrežba točna

Cene nizke.

C. kr. priv. tovarna strojev, brizgalnic, kme-
tjskih strojev, I. moravska mehanična tiskalnica
cevi in pasov

R. A. SMEKAL

v Čechu pri Prostjevu in Smichov-Praga.

Podružnica v Zagrebu, Frankop. ulica 9

priporoča svojim gostim društvom, občinam in zasebnikom
brizgalnice vsake vrste, s patentom proti amrzenju in s priredbo,
da teče na obe strani vodo vlečejo in mečejo, parne brizgalnice,
s kojima zamoreta samo dva človeka opravljati delo — naučba v
teku tri dni — ter ne potrebujejo izprašanega strojevodje; dalje
vse druge gasilno orodje, čelade, pase, sekirice itd., kmetijske
orodje in Peronospora-brizgalnice. — Blago solidno, elegantno in
ceno. Plačila po dogovoru.

Odgovorni urednik in izdajatelj Rudolf Libensky.

